

Van de worst

Dertien jaar geleden stond ik voor de keus om mijn meisjesnaam te houden of heel ouderwets, de naam van mijn man aan te nemen. Vocking dus. Ik werkte op dat moment voor een Engels bedrijf. Nou waren mijn Engelse collega's erg leuk zijn om mee samen te werken, maar ondanks dat beroemde gevoel voor humor konden ze niet erg lachen om de naam van mijn aanstaande echtgenoot. En over het idee dat ik voortaan onder die naam mijn telefoon zou opnemen, waren ze al helemáál *not amused*. Ik kreeg de raad om Vocking vooral níet te gebruiken. Mijn opmerking dat klanten mijn naam in elk geval nooit zouden vergeten, viel dan ook niet goed. Ik kreeg een mailtje met een rechtstreeks verzoek om mijn meisjesnaam te handhaven. Het was geen reden om me eruit te gooien, maar een jaar na dato was ik toch een nieuwe carrière aan het uitstippelen.

De meeste mensen die de Engelse taal machtig zijn moeten er nog wel eens om gniffelen. Of zoals Patty Brard ooit in *Shownieuws* deed, er onbeschaamd om hinniken. Alleen in Utrecht leidt mijn naam nooit tot verwarring. Zelfs de spelling niet. Wel volgt er, of ik nou bij de kapper of in een kledingzaak ben, altijd deze vraag en dan op z'n Utrechts: "Van de wors?" En dat kan ik dan beamen. Weliswaar een aangetrouwde Vocking, maar toch echt van de worst. De opa van mijn echtgenoot is ooit op de Steenweg in Utrecht een ambachtelijke worstmakerij begonnen. Bakleverworst om precies te zijn. Inmiddels is de binnenstad te krap en staat het bedrijf onder de rook van Utrecht. De Vocking worst is overal in Utrecht en omstreken te krijgen en een broodje Vocking is zelfs een begrip. De grove grijze worst smaakt peperig en zit in een witte folie met rood-zwarte opdruk. De eerste keer dat ik een stuk in de koelkast van een vriendin zag liggen, dacht ik dat het kattenvoer was. Maar inmiddels heb ik op menig feestje een flinke homp verorbert. Best lekker. Al is worst, zelfs Vocking worst, niet het meest gezonde stukje vlees. Leverworst levert dan nog wel wat broodnodig ijzer en vitamine A. Maar verder is worst vooral een bovengemiddelde portie slecht verzadigd vet en een hoop calorieën. Ook als er *light* op staat. Salami, boerenmetworst, smeerleverworst, noem maar op, allemaal even slecht. Alleen de knakworst steekt er magertjes bij af. Maar ja, daar zit ook bijna geen vlees in. Kun je op een feestje beter een bitterbal pakken. Maar goed, ik dwaal af.

Nou hadden die Engelsen al moeite met mijn naam, maar als voedingsdeskundige is een associatie met worst ook niet echt geweldig. Ik kan er natuurlijk ook juist gebruik van maken... Net zoals de worstmaker doet met zijn leus *It's vocking delicious*. Of als mijn man die sinds een wedstrijd in Zuid-Afrika 'VockingFAST' op zijn fietsshirt heeft staan. Misschien kan ik iets met 'Eet Vocking Verstandig'? Hm, wellicht een tikje te braaf. Wie een beter idee heeft, kom maar op met die suggesties!